

26 stycznia. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(2 Tm 1, 1-8) Paweł, z woli Boga apostoł Chrystusa Jezusa, posłany dla głoszenia życia obiecanego w Chrystusie Jezusie, do Tymoteusza, swego umiłowanego dziecka. Łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, naszego Pana. Dziękuję Bogu, któremu służę jak moi przodkowie z czystym sumieniem, gdy zachowuję nieprzerwaną pamięć o tobie w moich modlitwach. W nocy i we dnie pragnę cię zobaczyć, pomny na twoje łzy, by napełniła mnie radość na wspomnienie wiary bez obłudy, jaka jest w tobie; ona to zamieszkała pierwiej w twej babce Lois i w twej matce Eunice, a pewien jestem, że mieszka i w tobie. Z tej właśnie przyczyny przypominam ci, abyś rozpałił na nowo charyzmat Boży, który jest w tobie przez włożenie moich rąk. Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia. Nie wstydz się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga.

(2 Tm 1, 1-8)

Paweł, z woli Boga apostoł Chrystusa Jezusa, posłany dla głoszenia życia obiecanego w Chrystusie Jezusie, do Tymoteusza, swego umiłowanego dziecka. Łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, naszego Pana. Dziękuję Bogu, któremu służę jak moi przodkowie z czystym sumieniem, gdy zachowuję nieprzerwaną pamięć o tobie w moich modlitwach. W nocy i we dnie pragnę cię zobaczyć, pomny na twoje łzy, by napełniła mnie radość na wspomnienie wiary

bez obłudy, jaka jest w tobie; ona to zamieszkała pierwiej w twej babce Lois i w twej matce Eunice, a pewien jestem, że mieszka i w tobie. Z tej właśnie przyczyny przypominam ci, abyś rozpalił na nowo charyzmat Boży, który jest w tobie przez włożenie moich rąk. Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia. Nie wstydz się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga.

(Ps 96, 1-2. 3. 7-8a i 10)

REFREN: *Głoście cześć Pana wśród wszystkich narodów*

Śpiewajcie Panu pieśń nową
śpiewaj Panu, ziemio cała.
śpiewajcie Panu, sławcie Jego imię,
każdego dnia głoście Jego zbawienie.

Głoście Jego chwałę
wśród wszystkich narodów,
rozgłaszajcie Jego cuda
pośród wszystkich ludów.

Oddajcie Panu, rodziny narodów,
oddajcie Panu chwałę i uznajcie Jego potęgę.
Oddajcie Panu chwałę należną Jego imieniu.
Głoście wśród ludów, że Pan jest królem.
On utwierdził świat tak, że się nie zachwieje,
będzie sprawiedliwie sądził ludy.

Aklamacja (Łk 4, 18)

Pan mnie posłał, abym ubogim głosił dobrą nowinę, więźniom głosił wolność.

(Mk 4,1-20)

Jezus znowu zaczął nauczać nad jeziorem i bardzo wielki tłum ludzi zebrał się przy Nim. Dlatego wszedł do łodzi i usiadł w niej na jeziorze, a cały lud stał na brzegu jeziora. Uczył ich wiele w przypowieściach i mówił im w swojej nauce: „Słuchajcie: Oto siewca wyszedł siać. A gdy siał, jedno padło na drogę; i przyleciały ptaki, i wydziobały je. Inne padło na miejsce skaliste, gdzie nie miało wiele ziemi, i wnet wzeszło, bo gleba nie była głęboka. Lecz po wschodzie słońca przypaliło się i nie mając korzenia, uschło. Inne znów padło między ciernie, a ciernie wybująły i zagłuszyły je, tak że nie wydało owocu. Inne w końcu padły na ziemię żyzną, wzeszły, wyrosły i wydały plon: trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny”. I dodał: „Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha”. A gdy był sam, pytali Go ci, którzy przy Nim byli razem z Dwunastoma, o przypowieści. On im odrzekł: „Wam dana jest tajemnica królestwa Bożego, dla tych zaś, którzy są poza wami, wszystko dzieje się w przypowieściach, aby patrzyli oczami, a nie widzieli, słuchali uszami, a nie rozumieli, żeby się nie nawrócili i nie była im wydana tajemnica”. I mówił im: „Nie rozumiecie tej przypowieści? Jakże zrozumiecie inne przypowieści? Siewca sieje słowo. A oto są ci posiani na drodze: u nich sieje się słowo, a skoro je usłyszą, zaraz przychodzi szatan i porywa słowo zasiane w nich. Podobnie na miejscach skalistych posiani są ci, którzy gdy usłyszą słowo, natychmiast przyjmują je z radością; lecz nie mają w sobie korzenia i są niestali. Gdy potem przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamują. Są inni, którzy są zasiani między ciernie: to są ci, którzy słuchają wprawdzie słowa, lecz troski tego

świata, ułuda bogactwa i inne żądze wciskają się i zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. W końcu na ziemię żyzną zostali posiani ci, którzy słuchają słowa, przyjmują je i wydają owoc: trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny”.

Komentarz:

Przygotowując się do dzisiejszego słowa, znalazłem w Ewangelii św. Marka siedem innych miejsc, w których podkreślono, że uczniowie słuchali Pana Jezusa i patrzyli na Jego czyny, a tego nie rozumieli. Na przykład kiedy Pan Jezus uciszył burzę na morzu, zapisuje Ewangelista, że ogarnęło ich tym większe zdumienie, że nie zrozumieli sensu rozmnożenia chleba: „serce ich było bowiem skamieniałe” (6,52). Z kolei kiedy Pan Jezus zapowiadał swoją śmierć i zmartwychwstanie, oni nie tylko nie zrozumieli Jego słów, ale bali się Go pytać o wyjaśnienie.

W dzisiejszej Ewangelii uczniowie, kiedy nie zrozumieli przypowieści o siewcy, przynajmniej poprosili swojego Mistrza o to, żeby ją im wyjaśnił. W ogóle to, że czasem nie rozumiemy nauki Pana Jezusa – to jest normalne, jesteśmy tylko grzesznikami. Chodzi jednak o to, żebyśmy nauczyli się prosić wtedy Pana Jezusa o wyjaśnienie – a takie pytania On chętnie wyjaśnia, jeżeli zadajemy Mu je w modlitwie, sercem kochającym i pragnącym pełnić Jego wolę.

Ewangelista podkreśla, że Pan Jezus wyjaśniał uczniom swoją naukę wtedy, gdy przychodzili do domu. Domem Bożym jest Kościół. Trzeba wejść do Kościoła i wsłuchiwać się, jak rozbrzmiewa on słowem Bożym – wtedy najłatwiej usłyszeć, jak Pan Jezus wyjaśnia swoją naukę.

Intrygujące słowa wypowiedział Pan Jezus, kiedy uczniowie poprosili Go o wyjaśnienie przypowieści. Powiedział im tak: „Wam dana jest tajemnica Królestwa Bożego, dla tych zaś, którzy są poza wami, wszystko dzieje się w przypowieściach, aby patrzyli oczami, a nie widzieli, słuchali uszami, a nie rozumieli i żeby się nie nawrócili”. Otóż jeśli w tych słowach Pana Jezusa słyszysz, że to On umyślnie przekazuje swoją naukę w taki sposób, żeby ludzie Go nie rozumieli, znaczy to, że również ty słuchasz Go, a nie rozumiesz.

A przecież sens tych słów jest oczywisty. Nauki Pana Jezusa nikt nie zrozumie poprzez zwyczajne słuchanie. Owszem, poprzez słuchanie ona do nas przychodzi. Ale żeby ją zrozumieć, trzeba wejść w modlitewną zażyłość z Panem Jezusem. Dopiero wtedy nauka Ewangelii odsłania przed nami swoją niesamowitą nowość i prawdziwość, i głębię.

o. Jacek Salij OP